

og ikke bliver syge, får vi netop rigtig, rigtig mange mennesker, som bliver rigtig meget fattigere, fordi de ikke er i stand til at arbejde.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jamen det siger sig selv, at vi skal have et godt arbejdsmiljø, og det siger sig selv, at virksomhederne har nogle sociale forpligtelser, også til at følge op på, hvad årsagerne til sygefravær er, og følge op på, om der er nogle forhold på virksomheden, som kan forandres.

På samme måde har vore offentlige systemer en forpligtelse til at begrænse sygefraværet, og det kunne jo f.eks. ske ved yderligere at bekæmpe ventetiderne og ventelisterne til sygehusbehandling. Vi ser jo alt for mange eksempler på, hvordan mennesker, der ikke kan blive behandlet i det offentlige sygehusvæsen, får sygedagpenge og yderligere får forringet deres helbred, og det er da en meget, meget dårlig cirkel, som denne regering præcis har gjort op med ved at indføre en behandlingsgaranti og ved at afsætte ekstraordinært store beløb på sygehusområdet. 70.000 mennesker har fået glæde af, at vi har gennemført disse ordninger. Der er foretaget 70.000 flere operationer, siden denne regering trådte til, så der er virkelig sket noget på området, og det giver også en besparelse på sygedagpengeområdet og en forbedret statistik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er altså meget overskredet, men vi prøver at finde ud af det alligevel.

Fru Lotte Bundsgaard.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg håber, jeg hørte forkert, da fru Pia Christmas-Møller spurgte: Hvilke bud har Socialdemokraterne på velfærdsreformen? Vi er jo sådan set et af de eneste partier, der har fremlagt et konkret bud på det område, men De Konservative er vi lidt i tvivl om. Har man fremlagt et bud, eller har man ikke fremlagt et bud?

I hvert fald kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Pia Christmas-Møller: Vil Det Konservative Folkeparti holde fast på, at efterlønnen skal afskaffes, eller lader man sig tromle ned, når Venstre først går i gang? Er der garanti for, at De Konservative vil afskaffe efterlønnen?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu har den socialdemokratiske ordfører jo tidligere i dag meget tydeligt afsløret, at både hendes egen og hendes partis hukommelse er ekstremt kort, og det siger dog noget, når det måles med den politiske målestok.

Det er en kendsgerning, at Det Konservative Folkeparti gang på gang har fremlagt forslag til ændringer i efterlønsordningen og indførelse af en ny seniorydelse, som giver regulært nedslidte en mulighed for at trække sig tilbage efter visitation uden krav om a-kasse-medlemskab og uden diskrimination, uanset branche og uanset den uddannelse, de pågældende har med sig. Det, Socialdemokraterne lægger op til, er jo, at der skal være diskrimination for alle pengene, men det har Det Konservative Folkeparti ikke nogen forestillinger om at lægge stemmer til, vil jeg gerne afsløre på dette tidspunkt af debatten.

Det Konservative Folkeparti har fremlagt forslag gang på gang, og vi har prøvet at drive et flertal her i Folketinget til at gennemføre velfærdsændringer i tide. Det ser ud til at lykkes nu, og det er vi overordentlig tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Ja, nu er Det Konservative Folkeparti jo en del af regeringen, så derfor vil jeg gerne stille mit spørgsmål endnu en gang, for selv om min hukommelse efter fru Pia Christmas-Møllers opfattelse åbenbart skulle være kort, synes jeg alligevel, at fru Pia Christmas-Møller skal svare på spørgsmålet:

Vil Det Konservative Folkeparti stille som krav, at efterlønnen skal afskaffes, eller vil man bare lade sig tromle ned, hvis Venstre mener noget andet? Kan fru Pia Christmas-Møller give en garanti for, at Det Konservative Folkeparti vil stå fast på at afskaffe efterlønnen, eller er det bare lidt snak her i Folketingssalen i dag?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er altså lidt utroligt. Jeg sagde i min tale, at vi har lagt forslag frem her i salen, og vi har sagt det alle vegne i – ja, faktisk måske næsten 15 år. Jeg tror, det var i 1990, vi startede diskussionen, for allerede dengang kunne vi se, hvordan den demografiske udvikling var, og hvordan den internationale konkurrencesituation ville udfordre det danske velfærdssystem.